

UVOD

Aktivnost koja je svojevrsna priroda djeteta i osnovnim zakonitostima njegovog psihičkog razvoja. Ona obezbjeđuje jedinstvo fizičkog, intelektualnog, afektivnog i socijalnog razvoja. U stvarnom životu dijete je samo dijete, a u igri je već čovjek koji sazrijeva, koji isprobava svoje snage i samostalnost, raspolaže vlastitim tvorevinama. I ako se na raznim stupnjevima društvenog razvoja mijenjao način života, igra je i u novim društvenim uslovima sastavni dio dječije aktivnosti. Kroz aktivnosti dijete razvija svoje sposobnosti, stiče iskustva i učvršćuje svoje motive za rad.

Vrijednost igre u vaspitanju se ogleda u tome što ona počinje u ranom djetinstvu i ne prestaje tokom čitavog života. Mada je ponekad jasna, prihvatljiva i jednostavna u sebi krije neiscrpne mogućnosti za vaspitno djelovanje, ispoljavanje i učenje društvenog ponašanja. Rezultat koji se igrom postižu zavise od sposobnosti vaspitača da sagleda sposobnosti djeteta i uoči njegov razvojni nivo - psihičku zrelost.

Vaspitač je tu da pomogne djeci da ostvare uspjeh u igri i da ih stalno motiviše.

Zašto proučavamo dječiju igru

Dijete predškolskog uzrasta najviše slobodnog vremena provodi u igri, u kojoj dolazi do izražaja njegova aktivnost, intelektualni razvoj, njegovi motivi, procjenjivanje vrijednosti, osjećajno doživljavanje, lične osobine itd. Zbog toga je dječija aktivnost u igri jedan od najprirodnijih puteva koji nam na poseban način otkriva dinamičnu strukturu i dejstvovanje dječije ličnosti. Između dječije igre i rada nema oštre granice. U igri dijete razvija razne sposobnosti i stiče radne navike, pa se pri hvata sve težih zadataka. Tako sa igre dijete postepeno prelazi na razne oblike aktivnosti koje ubrajamo u njegove radne zadatke. U njoj se izražavaju: radoznalost, osjetljivost, saznanja i fizička aktivnost te potreba za saradnjom i društvom. U igri dijete predstavlja, zamišlja, konstruiše, prerađuje i rasčlanjava svoja iskustva te na taj način sopstvenom aktivnošću dolazi do saznanja o sebi o drugim ljudima i predmetima koji služe za igru.

Putem igre dijete počinje da komunicira sa svojom sredinom i osvaja društvene oblike ponašanja stičući u isto vrijeme predstavu o sebi i o svome odnosu prema drugima. Dijete u igri saznaje da mu je potreban drug, uči se da saraduje sa drugima što ima izvanredno veliki uticaj na socijalizaciju i društveno moralni razvoj predškolskog djeteta. U igri dijete slobodno bira i donosi odluku, a to utiče na razvijanje samostalnosti i određenog odnosa prema preuzetoj aktivnosti.

Značaj igre za razvoj dječije ličnosti

Svoja prva iskustva o predmetima dijete stiče time što ih hvata rukom, posmatra, premješta i slaže.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com